

politik i Øjeblikket ledes ud fra en mere nøgtern Vurdering af de udenrigspolitiske Forhold end den, der her har gjort sig gældende overfor de indenrigspolitiske. Det er ikke nok at mene at se det, man *ønsker* at se, men man skal se *Kendsgerningerne*, og Kendsgerningerne er disse, at „Social-Demokraten“ i sin Tid har skrevet om det radikale Forslag, som er det, der nu skal gennemføres, at det var blottet for Logik, en halv Indrømmelse til Sandheden, en halv Indrømmelse til Vanvidet. At det desuden manglede Hoved og Hale, tilføjer jeg kun for Fuldstændigheds Skyld. Det er det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord med de bedste Anbefalinger, det er det Forslag, som skal føre Danmark ind i en ny Æra, det er det Forslag, overfor hvilket man opfordrer til en enestaaende Højtidelighed med Folkeafstemning o. s. v., et Forslag, som fra den ene Parts Side er karakteriseret som en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanvidet. Ja, her er i Sandhed Grund til Højtidelighed.

Udenrigsministeren har jo saaledes ikke været heldig med sine Forsøg paa at tale Indenrigspolitik, men dette forandrer ikke det Forhold, at for Forsøget paa Gennemførelse af et Forslag som dette bærer Landets Udenrigsminister Hovedansvaret, og dette ønsker jeg at slaa meget bestemt og klart fast overfor Udenrigsministerens mange forbeholdne Udtalelser om dette Forslag. Jeg minder om det, vi hørte ved første Behandling, at Ministeren var villig til *under de nuværende Forhold i den øjeblikkelige Situation* at paatage sig Ansvar for at fortsætte med Ledelsen af Udenrigsministeriet, men dette kunde naturligvis ikke binde overfor en forandret Situation. Det er ikke Udtalelser, som er vel egnede til at danne Grundlaget for et Forslag af den Karakter som det, vi her staar overfor.

Forslaget er dikteret af de Radikale, og det er for saa vidt interessant, som det dog her er en positiv Indsats, der gøres af de Radikale, set i Forhold til Afrustningsforslaget. For saa vidt positiv! Man skal jo ikke være fordringsfuld, naar man taler om Positivitet i Forbindelse med det radikale Parti, men det er dog for saa vidt noget positivt, man her har sat ind paa. Man har dikteret dette Forslag. Og hvad sagde Forsvarsministeren i Fjor? Han sagde: Jeg vil ikke sidde og gennemføre Forslag, som dikteres af de Radikale, og Ministeren har jo ogsaa talt om Valg og sagt, at hvis man ikke nu i Landstinget retter sig efter det, der kommer fra Folketinget, saa skulde det ikke vare længe,

inden man fik Valg. Men vi har jo i Dag hørt af det ærede Medlem Hr. P. Munch, at der ikke er noget, der hedder Valg hurtigt. Nej, Regeringen skal sidde til 1928, thi kun ved, at den sidder til 1928, løser dette Forslag sin indrepolitiske Mission, kun ved at sidde til 1928 kan denne Regering medvirke til at løse den Opgave, som de Radikale har tilsigtet med dette Forslag. Det er det, vi fik at vide i Dag, og den højt-ærede Forsvarsministers Udtalelser om ikke at ville gennemføre radikale Diktater og om at ville appellere til Vælgerne er altsaa Ord, tomme Ord.

Forslaget er jo i øvrigt af de Radikale dikteret ud fra en Opfattelse, som de havde før Verdenskrigen, og som gik uskadt igennem Verdenskrigen, uskadt, fordi den forblev *uprøvet*; thi da man stod overfor Muligheden for at prøve den, da levede man ikke efter de Anskuelse, man havde forfægtet, men da levede man efter dem, man havde bekæmpet, og denne Kendsgerning vil ikke kunne forfuskes, end ikke af den dygtigste radikale aprioriske Historie-skriver eller Historiedigter. Dette Forslag er dikteret af de Radikale, thi paa alle afgørende Punkter ligner det de Radikales Forslag af 1922.

Lad os nu se, hvorledes det gaar i Landstinget, og lad os saa se, hvad der vil ske. Formodentlig sker der intet, selv om Landstinget forkaster det, thi man skal vente til 1928, det siger det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Hvis dette Lovforslag skulde ses alene ud fra danske Synspunkter, ud fra indre danske Synspunkter, var der ingen som helst Grund til Højtidelighed af nogen Art. Men det beklagelige er jo, at dette Lovforslag overfor Udlandet betyder en Svækkelse af Danmarks Stilling, det forringer Landets Evne til at løse dets Neutralitetsopgave, det forringer dets Evne til at løse dets Folkeforbundsopgaver, det forøger Muligheden for en Mistænkeliggørelse af Danmarks Stilling paa en Maade, som kan blive skæbnesvanger for Danmark i en kritisk Situation. Det giver Udlandet Indtryk af, at Danmark er et Land, der vil nyde Rettighederne som suveræn Stat og Medlem af Folkenes Forbund, men vil forsøge at slippe saa let som muligt fra Forpligtelserne, der følger med Stillingen, og derfor siger vi fra vor Side til Lovforslaget: *Nej!*

J. P. Larsen: Jeg konstaterer med en vis Lettelse, at der dog er en lille Forskel i det ærede Medlem Hr. Pürschels Bedøm-